In de kiem gesmoorde Fittie
In het interview met Tom Jan Meeus kwam ter sprake dat Tom Jan al wist wat de commissie Oosting ging opschrijven in haar rapport over de Teeven-deal, voordat het uit kwam.
Dat komt. Legde Tom Jan uit, omdat hij goede contacten heeft met justitie. Ik ken justitie vrij goed, zei Tom Jan, ik heb als onderzoeksjournalist de IRT-affaire onthuld…. En toen ging het gesprek weer verder over Oosting.
Dat zinnetje over de IRT-affaire schoot in het verkeerde keelgat van Gerard den Elt en Eric Stolwijk . Zij hebben de IRT-affaire ook onthuld, op dezelfde dag als NRC, 22 januari 1994.
Zij stuurden ons deze mail.
En daar reageerde Tom Jan weer op.
Lees maar. Weg fittie.

Kees van den Bosch, eindredacteur Argos

Geachte redactie van Argos' Luizen in de Pels,
Wij hebben bij Tom-Jan Meeus het verzoek neergelegd om zijn uitspraak over zijn primeur in de IRT-affaire, gedaan in Argos' Luizen in de pels van afgelopen zaterdag, te herroepen.
Dat heeft hij wel deels op Twitter gedaan ('verschil in zaktijd'), maar niet in het programma waarin hij zijn claim op de primeur neerlegde.
Wij hechten er voor de geschiedschrijving aan dat dit in een bij uitstek journalistiek programma wordt rechtgezet.
Wij hebben geen zin in een Twitterfittie, daarvoor is ons collegiale respect en waardering voor Tom-Jan te groot.
De discussie welke krant of kranten leidend waren in de IRT-affaire is weliswaar een interessante, maar in deze niet relevant. Het gaat ons om dat eerste verhaal. In journalistieke termen: wie had de primeur?
Over de vraag wie als eersten over de IRT-kwestie berichtten en daarmee de aanzet gaven tot een parlementaire enquête en het vertrek van twee demissionaire bewindslieden kan geen misverstand bestaan: dat waren ondergetekenden in het AD, dat zaterdagmorgen 22 januari 1994 om 06.00 uur bij de - toen nog - 400.000 abonnees op de mat viel.
Wij rekenen op een correctie.

Gerard den Elt & Eric Stolwijk

Beste Eric en Gerard,
Ik heb gewacht met een nieuwe reactie. Afgelopen weekeinde kreeg ik bericht dat er zand over ging, begin deze week volgde niettemin een nieuwe eis van Gerard. Ik keek daar even van op. Maar enfin.
Zodra ik vorige week zaterdag zag dat jullie er mij na de uitzending op wezen dat ik jullie primeur van zaterdag 22 januari 1994 onvermeld had gelaten, heb ik dit op Twitter met een felicitatie aan jullie rechtgezet. Ik was jullie primeur vergeten - het is 22 jaar geleden. Overigens hadden jullie het die dag zelf in tweets dan wel mails over een gedeelde primeur (of woorden die strekking).
Ik denk ook dat dit de correcte samenvatting is. Ik heb Argos radio zéér hoog, maar ik denk niet dat de uitzending van afgelopen zaterdag ook maar enige bijdrage aan de geschiedschrijving van de IRT-affaire heeft geleverd. Wie de databanken raadpleegt zal zien dat ik maandag 24 januari 1994 op pagina 3 van de NRC een stuk schreef waarin ik jullie interview met de voorzitter van de politiebond aanhaal; geschiedschrijvers kunnen kortom in de databanken terugvinden dat ik jullie werk zonder nuffigheid heb genoemd.
Nu moeten we wel fair blijven. Het hart van jullie werk op zaterdag 22 januari 1994 was een vraaggesprek met de man van de politiebond. De NRC reconstrueerde die dag in de zaterdagbijlage, gebaseerd op gesprekken met alle direct-betrokkenen, hoe de affaire tot een splijtende ruzie in de Nederlandse politietop had geleid. Onderdeel van dat stuk was de schets van het vertrouwelijke gesprek dat korpchef Wiarda (Utrecht) die week met minister van Justitie Hirsch Ballin had gehad, waarin Wiarda zei dat de leiding van de Amsterdamse politie corrupt was. Dit feit, en de explosieve reactie van Nordholt hierop, heeft de berichtgeving van andere media over de zaak dagenlang gedomineerd. De IRT-affaire heeft zich daarna nog drie jaar voortgesleept, en de NRC-berichtgeving van Marcel Haenen en mij was –met die van het Parool- al die jaren leidend. Dit gold in het algemeen niet voor het AD. Wie belang hecht aan de geschiedschrijving over de rol van de media in de zaak, zal zich, vermoed ik, daarop concentreren.
In de uitzending van zaterdag heb ik, zover ik me herinner, éénmaal over de IRT-affaire gesproken. De zin die ik uitsprak - dat ik als onthuller van een affaire niet de politieke gevolgen (het vertrek van ministers) claim - kón ik natuurlijk alleen namens mezelf (en niet namens jullie) uitspreken.

Nu kom ik op de herziene eis van Gerard. Ik moet, vindt hij, in Argos van komende zaterdag rechtzetten dat niet de NRC maar jullie de primeur van de IRT-affaire hadden. Dit zal ik niet doen. Jullie beiden hebben zelf afgelopen zaterdag met zoveel woorden aangegeven dat het om gedeelde primeur ging. De NRC verschijnt op zaterdag als ochtendkrant, ik weet niet meer hoeveel tijd er destijds zat tussen jullie en onze distributie, maar vaststaat dat die allebei in de zaterdagochtend plaatsvond. En de geringe tijd die ertussen zat, dit is de bottom line, zegt natuurlijk helemaal niets over de journalistieke prestaties en snelheid die het AD en de NRC destijds aan de dag legden. Een Amerikaan zou zeggen: ,,And you know it.''
Dus dat dit zo'n toestand moet worden, verrast mij nogal. Ik heb jullie destijds leren kennen als goede collega's met een fijne neus voor nieuws, en ik kan me niet herinneren dat we ook maar één keer in verwijten van oncollegialiteit tegenover elkaar hebben gestaan. Waarom we dat 22 jaar later zouden moeten ontsieren met een conflict over nagenoeg niets, is mij niet duidelijk. Feit is dat ik mijn vergeetachtigheid afgelopen zaterdag herstelde zodra ik gelegenheid had, en dat lijkt me, gezien de omstandigheden, ruim voldoende.
Ik hoop jullie nog eens te treffen.
Met vriendelijke groet,
Tom-Jan Meeus